

22. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ / ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΜΑΤΩΝ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Κριτήριο 15928

Εκφώνηση: Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει ως τρόπο πειθούς την επίκληση στη λογική. Δικαιολόγησε την παραπάνω θέση με δύο αναφορές σε λογικές σκέψεις που παραθέτει.

Ο προφορικός είναι κυρίως λόγος απροσχεδιάστος, επειδή, πολύ συχνά διαμορφώνεται τη στιγμή που εκφωνείται υπό την πίεση του χρόνου και του ακροατή. Γι' αυτό τον λόγο εμφανίζει συχνά συντακτικά ατελείς και ανολοκλήρωτες προτάσεις. Αντίθετα, ο γραπτός λόγος είναι κυρίως λόγος προσχεδιασμένος, αφού ο συγγραφέας του έχει συνήθως μεγαλύτερη άνεση χρόνου, ώστε από πριν να σκεφτεί και να οργανώσει το γραπτό του, να το ελέγξει, να το διορθώσει και, αν χρειαστεί, να το ξαναγράψει. Γι' αυτό ο γραπτός λόγος εμφανίζει συνήθως ολοκληρωμένες συντακτικά προτάσεις.

Απάντηση:

- «Ο προφορικός είναι κυρίως λόγος απροσχεδιάστος, επειδή, πολύ συχνά διαμορφώνεται τη στιγμή που εκφωνείται υπό την πίεση του χρόνου και του ακροατή. Γι' αυτό τον λόγο εμφανίζει συχνά συντακτικά ατελείς και ανολοκλήρωτες προτάσεις.» → ολοκληρωμένο επιχείρημα για τα γνωρίσματα του προφορικού λόγου (δύο προκειμένες → συμπέρασμα)

- «Αντίθετα ο γραπτός λόγος είναι κυρίως λόγος προσχεδιασμένος, αφού ο συγγραφέας του έχει συνήθως μεγαλύτερη άνεση χρόνου, ώστε από πριν να σκεφτεί και να οργανώσει το γραπτό του, να το ελέγξει, να το διορθώσει και, αν χρειαστεί, να το ξαναγράψει. Γι' αυτό ο γραπτός λόγος εμφανίζει συνήθως ολοκληρωμένες συντακτικά προτάσεις.» → ολοκληρωμένο επιχείρημα για τα γνωρίσματα του γραπτού λόγου (δύο προκειμένες → συμπέρασμα).

2. Κριτήριο 14945

Εκφώνηση: Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό (4 μονάδες) και από ποιες λογικές σκέψεις απορρέει (6 μονάδες);

Ο προφορικός λόγος κυρίως είναι τρόπος επικοινωνίας ανάμεσα σε δυο ή περισσότερες συνειδήσεις. Αντίθετα, ο γραπτός λόγος είναι κυρίως καταχώρηση και μνημείωση επεξεργασμένων σκέψεων και εμπειριών. Ο γραπτός λόγος είναι κατεξοχήν λόγιος και κατά τούτο υπερβαίνει τον προφορικό λόγο, κατά τη λογιότητά του. Και όταν λέμε «λογιότητα» δεν εννοούμε κανέναν λογιωτατισμό, αλλά εννοούμε την περίσκεψη του ανθρώπου, όπως τούτη καταλήγει στην έγγραφη διατύπωση. Γι' αυτό και ο γραπτός λόγος συνιστά το κατεξοχήν τεκμήριο του πολιτισμού. Διότι εκεί μέσα καταχωρίζονται ο «λογισμός» και το «όνειρο» του ανθρώπου, και μεταφέρονται από εποχή σε εποχή.

Απάντηση: Συμπέρασμα: Γι' αυτό και ο γραπτός λόγος συνιστά το κατεξοχήν τεκμήριο του πολιτισμού.

Λογικές σκέψεις: γραπτός λόγος-περίσκεψη του ανθρώπου-έγγραφο διατύπωση-πολιτισμός.

3. Κριτήριο 14718

Εκφώνηση: Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγει ο συγγραφέας στην 7η παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 2), με ποια λέξη αυτό διατυπώνεται (μονάδες 2) και με ποια επιχειρήματα οδηγείται σε αυτό; (μονάδες 6)

Οι συνέπειες του αναλφαβητισμού δεν πρέπει να υποτιμώνται. Η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, που προάγει το φαινόμενο του αναλφαβητισμού, δεν συνάδει με την πρόοδο και την εξέλιξη του ανθρώπου. Ο αναλφάβητος συχνά απομονώνεται ή νιώθει εσωστρεφής και αποκλεισμένος από κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα και πλημμυρίζεται από συναισθήματα κατωτερότητας. Επιπλέον, περιορίζεται το φάσμα εργασιών, στο οποίο μπορεί να ανταποκριθεί και δεν είναι λίγες οι φορές που το άτομο εξαρτάται από άλλους. Επομένως, ο αναλφαβητισμός δεν είναι παρά τροχοπέδη στην ανάπτυξη κάθε τομέα.

Απάντηση: Ο συγγραφέας του Κειμένου 1 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο αναλφαβητισμός αποτελεί εμπόδιο σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. «ο αναλφαβητισμός δεν είναι ... κάθε τομέα».

Η χαρακτηριστική λέξη που αυτό διατυπώνεται είναι η λέξη «επομένως».

Τα επιχειρήματα που προηγούνται αυτού του συμπεράσματος είναι τα ακόλουθα:

- Ο αναλφαβητισμός περιορίζει το βιοτικό επίπεδο, γεγονός που δημιουργεί ανάσχεση στην πρόοδο του ατόμου: «Η υποβάθμιση ... του ανθρώπου».
- Ο αναλφαβητισμός οδηγεί σε κοινωνική και πολιτική περιθωριοποίηση και γι' αυτό το αναλφάβητο άτομο βιώνει συναισθήματα μοναξιάς και κατωτερότητας: «Ο αναλφάβητος συχνά απομονώνεται ... κατωτερότητας».
- Οι εργασιακές επιλογές είναι περιορισμένες για τον αναλφάβητο, γεγονός που αυξάνει την εξάρτηση από τους άλλους: «Περιορίζεται το φάσμα ... εξαρτάται από άλλους».

4. Κριτήριο 14440

Εκφώνηση: Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό (μονάδες 4) και από ποιες λογικές σκέψεις απορρέει (μονάδες 6);

Από τα πιο αντιπαραγωγικά για τον διάλογο πράγματα είναι όταν λέγονται ανακρίβειες και χονδροειδή ψεύδη είτε ασυνείδητα, είτε, ακόμη χειρότερα, εν γνώσει και προκαλούν τέτοια εντύπωση, ώστε φαντάζουν αδιάφευστες αλήθειες. Έτσι, όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης, είναι σχεδόν νομοτελειακό ότι θα αναπαράγει αυτό το μοντέλο απέναντι σε πολλά ζητήματα με την ίδια ισοπεδωτική στάση. Με τον τρόπο αυτό καλλιεργείται, τόσο στους μεγάλους, όσο και στα παιδιά, μια κουλτούρα που είναι αντι-

διαλογική και μια πεποίθηση πως κάθε φορά η συζήτηση-αντιπαράθεση θα γίνεται με όρους εντυπωσιασμού, με επιθετική ρητορική και δογματικές απόψεις.[...]

Απάντηση: Συμπέρασμα: Με τον τρόπο αυτό καλλιεργείται, τόσο στους μεγάλους, όσο και στα παιδιά, μια κουλτούρα που είναι αντι-διαλογική και μια πεποίθηση πως κάθε φορά η συζήτηση-αντιπαράθεση θα γίνεται με όρους εντυπωσιασμού, με επιθετική ρητορική και δογματικές απόψεις.

Λογικές σκέψεις: α) όταν λέγονται ανακρίβειες και χονδροειδή ψεύδη ... ώστε φαντάζουν αδιάψευστες αλήθειες.

β) όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης ... θα αναπαράγει αυτό το μοντέλο απέναντι σε πολλά ζητήματα με την ίδια ισοπεδωτική στάση.

5. Κριτήριο 19539

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο νοηματικά ο συντάκτης του Κειμένου 1 καταλήγει από τις προηγούμενες παραγράφους στο συμπέρασμα της 3ης παραγράφου ότι είναι ώρα να τεθεί στο τραπέζι και το ζήτημα της διοργάνωσης Ολυμπιακών Αγώνων για την Τρίτη Ηλικία.

Ανάμεσα στις αλλαγές που προκαλούν ανθρωπογενείς παράγοντες στη φύση, δύο είναι εκείνες που ξεχωρίζουν: η κλιματική αλλαγή και (στις αναπτυσσόμενες χώρες) η αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Όσο δραματικές επιπτώσεις θα έχει στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας και στο κλίμα η μάλλον αναπόφευκτη πλέον άνοδος της μέσης θερμοκρασίας κατά τουλάχιστον έναν βαθμό Κελσίου τις επόμενες δεκαετίες, άλλο τόσο δραματικές θα είναι οι επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία από την άνοδο του προσδόκιμου ζωής κατά περίπου πέντε χρόνια την επόμενη τριακοσαετία. Το 1950 στην Ελλάδα το προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση ήταν εξήντα τέσσερα χρόνια, σήμερα είναι ογδόντα δύο, το 2050 προβλέπεται να είναι πάνω από ογδόντα έξι και μέχρι το 2100 θα πλησιάζει τα εκατό.

Όπως η τεχνολογική εξέλιξη είναι η κύρια αιτία για την κλιματική αλλαγή, η βελτίωση της διατροφής, των συνθηκών ζωής, της προληπτικής ιατρικής και της περίθαλψης διαρκώς αυξάνει τη διάρκεια της ζωής μας, φέρνοντας τις ανεπτυγμένες κοινωνίες αντιμέτωπες με οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις, όπως η αναδιοργάνωση του συστήματος συνταξιοδότησης, η μακροχρόνια φροντίδα για τα άτομα της τρίτης ηλικίας και τα ψυχολογικά προβλήματα της γήρανσης.

Στις νέες προκλήσεις συγκαταλέγονται η ανάγκη για μια γενικότερη αλλαγή της αντιμετώπισης του γήρατος από την κοινωνία και η ανάγκη να δοθούν κίνητρα στους ηλικιωμένους για δραστήρια ζωή όσο αντέχουν. Είναι, λοιπόν, ώρα να τεθεί στο τραπέζι και το ζήτημα της διοργάνωσης Ολυμπιακών της Τρίτης Ηλικίας, των Γεροντολυμπιακών (Gerontolympics). Η ιδέα δεν είναι χωρίς κάποιες αναλογίες με αρχαίες πρακτικές. Η ομορφιά του γερασμένου σώματος ήταν αντικείμενο διαγωνισμού στην Αθήνα, όπου οι πιο «κοτσονάτοι» γέροι είχαν τιμητικό ρόλο στην πομπή των Παναθηναίων ως «θαλλοφόροι». Και παρά το γεγονός ότι δεν υπήρχαν ειδικοί αγώνες για τους πρεσβύτερους, αρκετοί αθλητές συνέχισαν να αγωνίζονται ως και την πέμπτη δεκαετία της ζωής τους.

Απάντηση: Το συμπέρασμα της 3ης παραγράφου ότι είναι ώρα να τεθεί στο τραπέζι και το ζήτημα της διοργάνωσης Ολυμπιακών Αγώνων για την Τρίτη Ηλικία απορρέει με λογική πορεία από τα νοήματα των δύο προηγούμενων παραγράφων, αλλά και του τμήματος της τρίτης παραγράφου που προηγείται. Ειδικότερα, στην 1η παράγραφο ο συντάκτης επιχειρεί μια γενική εισαγωγική τοποθέτηση για την εμφάνιση δύο σημαντικών προβλημάτων της εποχής μας, της κλιματικής αλλαγής και της αύξησης του προσδόκιμου ζωής. Στη 2η παράγραφο ειδικεύει στην αύξηση του προσδόκιμου ζωής, τα αίτια που την προκαλούν και τις προκλήσεις που δημιουργεί στις σύγχρονες κοινωνίες. Χαρακτηριστική είναι η νοηματική σύνδεση της δεύτερης και της τρίτης παραγράφου του κειμένου με τη φράση «Στις νέες προκλήσεις» και η αντίστοιχη σύνδεση της πρώτης περιόδου λόγου της τρίτης παραγράφου με τη δεύτερη στη βάση της φράσης: «Είναι, λοιπόν, ώρα να τεθεί στο τραπέζι και το ζήτημα...». Ο συμπερασματικός σύνδεσμος «λοιπόν» εισάγει συμπέρασμα που λογικά απορρέει από τα προηγούμενα, ενώ ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» προσθέτει στις προκλήσεις για τις οποίες γίνεται λόγος και το ζήτημα της διοργάνωσης των Ολυμπιακών της Τρίτης Ηλικίας.

6. Κριτήριο 15132

Εκφώνηση: Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό (4 μονάδες) και από ποιες λογικές σκέψεις απορρέει (6 μονάδες);

Το γέλιο είναι μια βασική ανάγκη στη ζωή μας. Η καθημερινότητά μας, η ανταγωνιστικότητα και η ρουτίνα της ζωής ισοπεδώνουν τα συναισθήματα και καταδικάζουν τον άνθρωπο σε μια περίοδο απαισιοδοξίας, στείρωσης και έντασης, αλλά και υπερδιόγκωσης του εγώ. Μπορούμε να διώξουμε αυτή τη σκοτεινιά από πάνω μας, από μέσα μας, από γύρω μας. Μπορούμε να βρούμε τη λύση και να υπάρξει λύτρωση. Το ξέσπασμα γέλιου με αναζήτηση της αστείας πλευράς και του ευχάριστου, της όμορφης όψης των πραγμάτων, του αυθόρμητου πειράγματος, ίσως, και της αφέλειας μάς γεμίζει με θάρρος και αισιοδοξία. Το πηγαίο γέλιο προσδίδει φωτεινές πινελιές στο σκοτάδι της οποίας απογοήτευσης που πιέζει την ψυχή μας.

Απάντηση: Συμπέρασμα: *Το γέλιο δίνει χαρά στη ζωή μας και μας ανακουφίζει από τη θλίψη.*

Λογική πορεία:

- *Το γέλιο είναι μια βασική ανάγκη στη ζωή μας.*
- *Η καθημερινότητά μας, η ανταγωνιστικότητα και η ρουτίνα της ζωής ισοπεδώνουν τα συναισθήματα.*
- *Το ξέσπασμα γέλιου με αναζήτηση της αστείας πλευράς και του ευχάριστου μάς γεμίζει με θάρρος και αισιοδοξία.*

7. Κριτήριο 14507

Εκφώνηση: Να εξηγήσεις με συντομία πώς οι δύο υποθετικοί λόγοι στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συμβάλλουν στην οργάνωση του λόγου και στην επιχειρηματολογία του συγγραφέα.

Οι γονείς με την αγάπη, προστασία και λοιπά οικογενειακά χαρακτηριστικά παίζουν σοβαρό κοινωνικοποιητικό ρόλο. Αν όμως αποτύχουν στο ρόλο αυτό, οι έφηβοι δυσκολεύονται να διαμορφώσουν θετική αυτοεικόνα και να αναπτύξουν εποικοδομητικές διαπροσωπικές σχέσεις. Αν, μάλιστα, βιώσουν απόρριψη, παραμέληση και εχθρότητα από τους γονείς αυξάνονται οι πιθανότητες να εκδηλώσουν ποικίλες ψυχοπαθολογικές διαταραχές, με πιθανό επακόλουθο την αντικοινωνική συμπεριφορά.

Απάντηση: Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας μετά την αρχική διατύπωση της θέσης του επιστρατεύει δύο υποθετικούς λόγους. Ο πρώτος βρίσκεται στο χωρίο: «Αν όμως αποτύχουν στο ρόλο αυτό, οι έφηβοι δυσκολεύονται να διαμορφώσουν θετική αυτοεικόνα και να αναπτύξουν εποικοδομητικές διαπροσωπικές σχέσεις.» και ο δεύτερος στο αμέσως επόμενο χωρίο: «Αν, μάλιστα, βιώσουν απόρριψη, παραμέληση και εχθρότητα από τους γονείς, αυξάνονται οι πιθανότητες να εκδηλώσουν ποικίλες ψυχοπαθολογικές διαταραχές, με πιθανό επακόλουθο την αντικοινωνική συμπεριφορά.» Οι υποθετικοί λόγοι εμπεριέχουν τα νοήματα που συνιστούν τις λεπτομέρειες/σχόλια της παραγράφου και βοηθούν στην οργάνωση του λόγου και της επιχειρηματολογίας. Τα επιχειρήματα που διατυπώνονται με τους υποθετικούς λόγους δηλώνουν πιθανές περιπτώσεις δυσχερειών στην ανάπτυξη των εφήβων στην περίπτωση που δεν εισπράττουν την αγάπη και προστασία των γονέων. Επομένως, με αυτό τον τρόπο ο λόγος στην παράγραφο αποκτά συνοχή και αποδεικτική ισχύ.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ